

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. N°. 102.

30te Møde.

Lørdagen den 9de Marts.

(Fortf.)

Tscherning: Jeg vilde netop foreslaae, at vi skulle holde os til denne Forandring, for at det kunde blive udsættet, hvad det er man har taget Hensyn til, ved at udelukke Jøderne, som Nogle sige, er steet paa Grund af, at de vandre omkring; og Andre paa Grund af deres Troesbekjendelse.

Grundtvig: Det forekommer mig, at naar der skal være en saadan Lov, som den foreslaaede, at der da ikke maatte blive Spor tilbage af, at det var Troesbekjendelsen, som her kunde komme i Betragtning; thi jeg mener, at netop, ved at forvandle Ordet „mosaiske Troesbekjendere“ eller hvad det nu er, til „Jøder,“ har man villet stille det aldeles fra Grundloven, som ikke omtaler Jøder, og at det altsaa kom til at staae som en maaffee overflødig Ophævelse (Hør!) af tidligere Bestemmelser imod Folk under Navnet Jøder og ikke Andet.

Barfoed: Det første Ændringsforslag, som jeg selv har deeltaget i at stille, maa jeg tage mig den Frihed paa det Bedste at anbefale til det ærede Thing. Det forekommer mig virkelig, at det vilde være mindre heldigt, hvis vi her vedtog en Lov, som indeholdt Bestemmelser med Hensyn til Troesbekjendelsen, altsaa indeholdt Noget, som allerede er afgjort ved Grundloven. Hvad der allerede eengang er afgjort ved Grundloven, det kan den nærværende Rigsdag efter min Overbeviisning ikke paany afgjøre, og som Følge deraf heller ikke vedtage en Lov, som giver lige Ret for Bekjendere af en vis Troesbekjendelse. Det er nu engang afgjort.

Grundtvig: Jeg skulde ønske, at den sidste ærede Taler slet ikke havde berørt dette, da jeg mener, at det jo er en saadan Kæmp-

ning, vi skulle ønske af nærværende Lov, at den aldeles ikke blander sig i Trækten om, hvorvidt det var afgjort ved Grundloven eller ikke (Ja! Ja!).

Barfoed: Deri er jeg fuldkommen enig.

Krieger: Jeg ønskede blot at tilføje, at naar jeg har været med at stille det Forslag, at istedetfor „Fremmede af denne Troesbekjendelse,“ sættes: „disse Fremmede,“ saa har jeg deeltaget i det alene som en Redaktionsforandring, uden i mindste Maade at tage de Hensyn, som adskillige Rigsdagsmænd her have gjort gjældende, i Betragtning. Sagen er, at da der i det Foregaaende slet ikke er talt om Troesbekjendelsen, synes det næsten urimeligt at bruge Udtrykket „Fremmede af denne Troesbekjendelse“ og det er ganske simpelt Grunden til den foreslaaede Forandring.

J. N. Hansen: Der er bleven forelagt os et Udkast til en saadan Lov, som skulde gjælde for mosaiske Troesbekjendere; Loven er derimod nu kommen til at gjælde for Jøder. Der blev forelagt et Lovudkast, som sagde, at de paagjældende Indskrænkninger herved ophæves; vi have nu givet en Lov, hvori det hedder, at de paagjældende Indskrænkninger ere hævede. Denne Lov er altsaa i to Hovedpunkter væsentlig forskjellig fra det Udkast, som blev os forelagt, og det er af denne Grund, at jeg nu, medens jeg ved de 2 første Behandlinger paa det Bestemteste modsatte mig det forelagte Udkast, skal ved denne 3die Behandling stemme for Loven, saaledes som den nu lyder.

J. N. Hansen: Jeg maa paa den anden Side gjøre opmærksom paa, at, da jeg antager, at Loven, uagtet de foretagne Forandringer, i det Væsentlige er den samme som den tidligere, saa stemmer jeg af den Årsag for den.

Da ingen flere begjærede Ordet fik man til Afstemning, ved hvilken